

undir flakinum. Tað fyrsta ið hugt varð eftir, tá menn komu sær aftur á fótur, var at hjálpa teim, ið verst vóru farin. Teir siggja tá, at ein óvitaganta, ið við var, lá kroyst fóst millum kantlin á vognkassanum og jorðina, og tí betur vóru so nógvir menn við, at teir orkaðu at lyfta bilin upp av henni aftur. Í stýrihúsinum sótu 3 menn. Teir syftust so harðligt móti í hægri borði, at rúturin brotnaði og ein av teimum fekk fleiri skurðsár. Tá bilurin var fegin upp aftur, og tað varð hjálpt teimum, ið hjálpt trongdu, leyp ein av teim óskæddu heim til Vatsoyrar at ringja eftir bili. Um eina løtu kom ein vognur og tók tey stórvægis skæddu og koyrði til lækna.

Í bilinum vóru 15 manns og ein óvitaganta. Tá vit hugsa um, hvussu stórus skaðin kundi verið av einum slíkum óhappi, so má sigast, at skaðin varð lítill, hóast tvey vóru beinan vegin send til Havnar. Fleiri av hinum smáskæddust, summi mátti til songar og onnur balast uppi.

Bilurin sjálvur fekk ongan skaða; hagin var skeltur og í somu hædd sum vegurin, har vognurin fór um koll. Tá tey sjóku vóru koyrd avstað hjálpti restin av manningini bilinum upp aftur á vegin og síðani fóru allir upp í aftur og koyrði víðari fram til Miðvágs.

Seinri um dagin kom sýslumaðurin at fregna teir, ið við vóru, um tilgongdina. Í gjárkvöldi spurdu vit hann hvat úrslit, hann var komin til viðvíkjandi, hvat orsøkin kundi vera til hesa hending; men hann segði seg ikki hava hug at siga nakað enn.

Nú er bert at vænta, at málið verður greitt upp, so tað fæst at siggjast, hvar orsøkin liggur, so tað kann gerast tað, ið gerast kann, at forða fyrri nógvum sovrðnum hendingum. Tað kann ikki annað sigast enn, at slíkar skaðahendingar fara at vera væl so vanligar her í Føroyum. Almennigurin má tí hava krav uppá at teir, ið skulu taka dagar í sovrðnum, gera tað við lít soleiðis at tað verður tryggjað mannalív, so væl sum tryggast kann í vegaferðsluni í Føroyum.

Hví fara so óstorsliga fram?

Ikki eitt einasta blað, ikki ein einasti hugsandi Føroyingur, sum kennir føroysk viðurskipti, kann halda annað enn, at allar góðar kreftir tørva fyrri at finna Føroyum bót og bæta í hesum tíðum. Tað er okkum tí ófatiligt, at okkara bløð ikki kunna vera so frætt búgvín, ikki eiga so frætt av ábyrgd fyrri landið okkara og fólk, at tey kunnu semjast um sakliga at viðgera allar royndir, fyrri at finna vegir, ið kunna bera at betri tíðum hjá Føroyingum. At, Dagblaðið, ið er vorðið viðgitið fyrri sína

óspekt og óhovisku talu, fyrri sína deilan út í tíð og úrtíð, fyrri sína skinklan higar og hagar, fyrri sína negativu skrivning og uppskotsleysa politikk — at tað í fávitsku síni loypir á nevndina, ið statsministerin setti fyrri at kanna vinnulivslíkindini, tað skilja vit ella rættari: tað kemur ikki okkum óvart. Hæðani kunna vit vænta alt, men tað, sum kemur hæðani, hevur so heldur onga virðing og metan millum manna, fólk duga at taka tað, sum tað er: Slettingur av eini skúmisleiv, virkningurin er burtur í somu løtu. Blóðrurnar tola ikki, at ein blæsir á tær. Men at »Norðlýsið« og »Tingakrossur«, blað Mitens, ið, sum rætt er, tekur hugaliga luf í kommissionarinnar arbeiði — at hesi bløð ikki kunna bara sær, men leggja út við illavörðnum álopum á Stauning fyrri hesa kommission, tað fata vit ikki, tí tað má vera hvørjum manni greitt, at kommissionin er ikki sett í staðin fyrri nakað logting ella finansplansnevnd. Tvørtur móti! kundi ein sagt. Liggur tað ikki nærri at hugsa, at ministeris embætismenn og teir har niðri í nevndini, sum hava við praktisk føroysk viðurskipti at gera, ikki saman við teimum føroysku nevndarlimunum einans leita eftir nýggjum uppskotum, sum kunna nýtast í lívinum, men eisini nýta hann til at viðgera tey uppskot, sum t. d. »Norðlýsið« sigur allir Føroyingar hava verið samdir um: grønlandsmálið, ferskfiskamálið og onnur mál? Sjálvandi! Ikki í staðin fyrri nakað, men aftrat og einans fyrri at læra tey veruligu viðurskiptini gjøllari at kenna fyrri at kunna bota uppá vansarnar, fyrri at kunna finna veg úr óforinum, fyrri at kunna hjálpa, veita hjálpt til sjálvhjálpt. At Stauning statsministeri og ríkisstjórnin í síni heild hevur hin besta hugin til at hjálpa, tað er eyðvitað. At hann og Danir flest eins og Grønlandingar hava aðra støðu í grønlandsmálinum enn vit er ein sak fyrri seg. Men hóast vit ikki eru samdir við hann og ríkisstjórnina í grønlandsmálinum so vita vit kortini og læt okkum siga tað so greitt sum gjorligt! — at tað er ultið fyrri allan íva, at Stauning og ríkisstjórnarinnar støða í grønlandsmálinum einans botnar í viljanum til at gera tað eftir teirra meining best møguliga fyrri Grønlandingar. Tað er ikki talan um illvilja móti Føroyingum og enn og minni um egoistiskar statsinteressir. Stauning kennir okkara meining í grønlandsmálinum. Hon hevur ikki skilt seg fra hinum Føroyingunum hvorki á logtingi ella á øðrum opnum fundi ella í persónligum samtalum. Men eins og vit krevja frælsi at hugsa og tala eftir sál og samvitsku viðganga vit sama rættin fyrri Stauning og ríkisstjórnina og Grønlandingar, og viðganga vit, at einasta møguliga grundarlag fyrri Staunings og ríkisstjórnarinnar broytan í grønlandsstøðuni, er, at vit og aðrir ella viðurskiptini í síni heild

AKTIESELSKABET
FØROYA BANKI
Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.
Bankforretninger af enhver Art udføres.
Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Útsøla
er frá í dag (21. mai) i Tip-Top
harraklædnasølu.
Tá vit skulu flyta, geva vit 10-20 pCt. avsláttur
uppá klædningar og frakkar. (Nógv stór nr.)
Bygdaordrar expederast móti postkrevjing.
Tað, sum ikki situr, verður umskift.
J. O. Reinert
telf. 328.

Til
skipara og fiskimenn.
Skiparar og fiskimenn verða mintir á ikki at binda seg til kontrakt fyrri sildafiskiskap, fyrr enn ráðgerð hevur verið millum reiðarafeløginu og hini feløginu.
Ráðgerð um sildakontrakt varð útsett í januar. Nú er boðað til ráðgerð mánadagin tann 23. mai.
Føroya skipara og navigatorfelag.
Føroya Fiskimannafelag.

!!
Døgurðamatúr:
Klippfisk,
turran greipifisk
fáa tit í
A. T.
telefon 5.

DREINGJAKLÆÐIR
í stórum úrvali og góðum kvaliteti! Alt gjøgnumfóðrað!
Passar til allar dreingir frá 3—17 ár.
Ordrar út á bygdirnar avgreiðast umgangandi móti postuppkrevjan.
Kathrine Petersens klæðnabúð, Tvøroyri.

kunna yvirbevisa Stauning og teimum har niðri, at broytanin er forsvarlig yvir fyrri íbúgv-arunum í Grønlandi.
Búnaðaríolk
eiga at gerast limir av
Føroya Búnaðarfelag.
Takið góðs við Tjaldur!

De færøske Skolebørns
Danmarksrejse.

Vit hava fingið sendandi hesa grein:

Hr. Redaktor, maa jeg bede om Plads for følgende i Deres ærede Blad. —

Atter i Aar skal færøske Skolebørn i Lighed med de sidste Aar gore en Tur til Danmark i deres Sommerferie; og atter i Aar gaar der Masser af Skolebørn, der tænker og ønsker: Bare det i Aar bliver min Tur, bare jeg bliver saa heldig, at det er mig, som skal rejse. Men desværre, det er kun en lille Brokdel af dem, som kan komme med; ja, man kan sige desværre, for sikkert er det, at de allesammen vil faa meget godt ud af en saadan Tur baade i en og anden Henseende. Det er en Rejse, som nok vil være uforglemmelig for de flestes vedkommende, og derfor er det kedeligt, at de ikke alle kan komme med. — Men da der nu angaa kun et ganske bestemt Antal, som kan komme med, maa der naturligvis paa den allermost retfærdige Maade udtages nogle af dem, som vil med, om de ellers er i den Alder, som kræves.

Det skal indrømmes, at dette Valg i mange Tilfælde vil være meget vanskeligt, om ikke ganske umuligt, saafremt der ikke bruges een ganske bestemt Fremgangsmaade i alle Skolerne, een Fremgangsmaade, hvorefter alle er lige stilled.

Jeg vil mene, at det er en fuldstændig forkastelig Maade, der bliver anvendt enkelte Steder, nemlig den kun at lade de Børn, som bedst kan deres Lektier i Skolen, komme med; derved bliver der sat et Skel, der vel nok bedst mærkes i de smaa Skoler.

Saafremt man er helt ærlig over for sig selv, maa man vedgaa, at det ikke er den rette, i hvert Fald ikke den bedste, Løsning; thi om et Barn, en Elev, ikke akkurat er Nr. 1, ja, selv om det skulde være »Rosen i Polseend«, for at bruge et yndet Lærerdryk, saa kan det være lige saa velegnet som noget andet til at komme med paa Turen og faa et varigt Udbytte af den. — Hvad mere er, det maa have og ejer bestemt samme Ret som Nr. 1.

Det er ofte forkert at domme Børn efter Nummerorden, for der er saa meget, der kan være Aarsag til, at det ikke er blandt de bedste, f. Eks.: Ikke store Eyner til at lære; det behøver ikke at være Mangel paa Vilje, Arbejde i Hjemmet og lignende.

Det ovenfor skrevne skal absolut ikke ses som en Forklejnelse af dem, der virkelig kan deres Ting, de skal selvfølgelig have samme Ret som alle andre.

Nej, saafremt man skal være helt retfærdig, saa er vel nok Lodtrækning imellem dem, der vil med paa Turen, det eneste rigtige, for saa ved man, at ingen bestemt har nogen »For-